

Cesta

Zdala sa byť taká dlhá ako okom dokázala dozrieť.

Dievča, nie staršie než jej najstarší brat a nie mladšie než jej najmladšia sestra sa dostalo na rázcestie dvoch ulíc.

Bol zimný večer, slnko podľa svojho času zašlo bez ohľadu na to, že Dievča sa nemá túlať potme domov. Na Ceste vládol pokoj, veľké vločky zapĺňali v tichosti ulicu v hustých intervaloch, sem tam preraziac mäkké žlté svetlo prúdiace z plynovej lampy. Prehodila si balíček zabalený v novinovom papieri a teplejšie sa ponorila do červeného a bieleho šálu, ktorý jej podaroval Priateľ. Slabý závan vetra jej podfúkol šaty pod vlneným zimníkom a nahnal nemilosrdné dažďové kvapky, teraz také zmrznuté a jemné do jej tváre. Ručne opracované topánky z akejsi kože klopkali po kamennej ceste a prepúšťali chlad, ktorý sa zahryzával do jej nôh. Pomyslela na to, že práve z ohľaduplnosti k Priateľovi musí priznať, že keby nebola pochabá kvôli nemu, bolo by jej teplejšie.

Dievča prechádzalo popri naaranžovaných výkladoch plných tovaru. Väčšina z nich osvetlená bielymi žiarovkami a druhá väčšina farebnými. Z bočnej uličky vyšiel Muž so Ženou, nie o moc starší od jej najstaršieho brata. Držal ju za ruku a Dievča si pomyslelo, kedy bude dosť staré na to, aby aj ona mohla držať Priateľa za ruku.

Prechádzala popri výrobe obuvi, malej tlačiarne, kníhkupectve a hračkárstve, keď sa za ňou ozvalo. "Gee!" skríkol ktosi. "Nechala si si u nás darček," usmial sa Priateľ. Potešilo ju, že si navliekol čiapku, ktorú mu dala ona a potešilo ju ešte veľa iných vecí a taktiež ju tešilo, že za ňou bežal. V byte nad hračkárstvom sa prepletala hudba, vylievajúca svoje tóny pootvoreným oblokom. Plačúca, veselá, veselá a potom zas clivá. Priateľovi sa začervenali líca od zimy. Chytil ju za ruku a zatočil sa s ňou do tónu nôt. Smial sa a smiala sa aj ona. Bolo to také impulzívne a ich výdychy sa stretávali v skryštalizovaných podobách, preplietli sa cez seba a opäť ponorili do okolitého sveta. A oni tancovali. A smiali sa.

A pretože musela ísť domov, Priateľ ju chytil za ruku v rukaviciach a viedol ju popri svetielkach na jednej strane väčšiny bielych a na druhej strane väčšiny farebných. Dlhá cesta sa zrazu zdala krátka. Zobral jej darček zabalený v papieri a prihodil si ho do ruky k druhému. Podistým mu zrak zablúdil k Dievčaťu, skúmavo sa zahľadel na jej hnedé kučery vytŕčajúce z čiapky a niekedy myslel na to, že raz mu dovolí, aby skúsil či su na dotyk také nepoddajné a pekné ako sa zdali.